

Under utredning

Hatar att bli ifrågasatt, ifrågasätter själv varje andetag. Bädda mig i bomull: är så tragisk och neurotisk att jag vill spy. Ser du inte hur jag vrålar från isoleringen? Tillgodose mina behov, tillbe mig, låt mig sitta på piedestalen så jag kan hata dig för det. Aldrig god nog, aldrig perfekt, vem ska jag skylla på? Det finns ingen, ingen existerar, ingen vill se denna patetiska ursäkt som, jävlar i mig, är bättre än alla andra, vet mer, bland de översta två procenten i ruttna test som bara visar att man är duktig på att göra test och inte på att leva. Förresten fanns där en test som visade att jag är en ovanligt ärlig person också. Sug på den. Tänker för mycket: de anklagades bänk. Tänker för lite: de anklagades bänk. Sitter där och nöter. Oduglig. Ville bara göra rätt. Hitta en oomkullrunkelig sanning. Men tyvärr fanns det bara den sorten som gällde mellan 3-8 mars inne. Bäst före datum passerat, skickad till destruering. Årtal oklart, ingen visste, skickad mellan luckorna i julkalendern. Jag är rädd. Alla dessa tolkningar och så lite mod.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa Pyke med Poeter.se id #28970 innehar upphovsrätten